

مهر خدا یا نشان وحش؟

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: پیدایش باب ۱۷ آیات ۹ تا ۱۱؛ خروج باب ۳۱ آیات ۱۳ و ۱۷؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیه ۱۷؛ افسسیان باب ۱ آیات ۱۳ و ۱۴؛ عبرانیان باب ۴ آیات ۹ و ۱۰.

آیه حفظی: «سرود موسی بنده خدا و سرود بره را می‌خوانند و می‌گویند: عظیم و عجیب است اعمال تو ای خداوند خدای قادر مطلق! عدل و حق است راه‌های تو ای پادشاه اُمّت‌ها!» (مکاشفه یوحنا باب ۱۵ آیه ۳).

سرود موسی و بره با آیه حفظی این هفته ما آغاز می‌شود. این توسط «کسانی که بر وحش و تصویر او و بر نشانه و تعداد نام‌های او پیروز شده اند خوانده می‌شود زمانی که بر دریای شیشه‌ای در آسمان می‌ایستند» (مکاشفه یوحنا باب ۱۵ آیه ۲). ما چگونه می‌توانیم در میان این شمار باشیم؟

یکی از بارزترین نشانه‌های قوم حقیقی خدا در روزهای پایانی، انتشار پیام فرشته سوم توسط ایشان می‌باشد که در برابر دریافت نشانه وحش هشدار می‌دهد. اگر چه، با وجود اینکه هشدار جدی تر از این در کتاب مقدس وجود ندارد، بسیاری نظریات گیج‌کننده در مورد اینکه این نشانه چه بوده است، در طول سال‌ها پیشنهاد شده است: بارکدی بر روی پیشانی، شماره کارت اعتباری، یا برخی علائم بیومتریک.

ما نباید از گسترش ایده‌های گیج‌کننده در بابل متعجب بشویم. گذشته از هر چیز، نام آن به معنی «سردرگمی» می‌باشد. اما قوم باقی مانده خدا به درکی واضح از این موضوع نیاز دارند تا پیام فرشته سوم را با قدرت انتشار دهند. این هفته ما تلاش خواهیم نمود نماد وحش و چگونگی اجتناب از آن را — با دریافت مهر خدا — بهتر درک کنیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۶ ژوئن آماده شوید.

نشانه خدا برای شناسایی قومش

در زمان های عهد قدیم، دو نشان ظاهری برای شناسایی قوم حقیقی خدا وجود داشت. یکی از آنها ختنه بود. این نشانه اولین بار به چه کسی داده شد؟ پیدایش باب ۱۷ آیات ۹ تا ۱۱.

خدا به ابراهیم و فرزندان او فرمان داد که به عنوان نشانه ای از عهد نجات، ختنه شوند. فرزندان پسر باید در روز هشتم ختنه می شدند (لاویان باب ۱۲ آیه ۳). با این وجود، این رسم معنای عمیق تری داشت. قصد این بود که نیاز به «ختنه» و احیای قلب نماد شود (تثنیه باب ۱۰ آیه ۶). به این دلیل است که پولس می نویسد: «زیرا آنکه در ظاهر است، یهودی نیست و آنچه در ظاهر در جسم است، ختنه نی. بلکه یهود آن است که در باطن باشد و ختنه آنکه قلبی باشد، در روح نه در حرف که مدح آن نه از انسان بلکه از خداست» (رومیان باب ۲ آیات ۲۸ و ۲۹).

آیاتی از جمله اول قرنیتیان باب ۷ آیه ۱۹، غلاطیان باب ۵ آیه ۶ و باب ۶ آیه ۱۵ نشان می دهند که در عهد جدید، ختنه با غسل تعمید جایگزین شده است که نمادی از تبدیل شدن، یک «خلقت جدید»، مرگ به گناه و برخاست در حیاتی نو می باشد (رومیان باب ۶ آیات ۳ و ۴ را ببینید). به این دلیل است که پولس می گوید ختنه دیگر اهمیت ندارد و این «ایمان از طریق محبت» و «نگه داشتن فرمان های خدا» می باشد که در اصل مهم هستند.

نشان ظاهری دومی که خدا برای شناسایی قومش داد، چه بود و چرا داده شد؟ (خروج باب ۳۱ آیات ۱۳ و ۱۷، حزقیال باب ۲۰ آیات ۱۲ و ۲۰).

توجه کنید که سبت به عنوان یک نشانه به خلقت باز می گردد (پیدایش باب ۲ آیات ۲ و ۳ را نیز ببینید)، در حالی که ختنه شدن تنها با ابراهیم شروع شد. از این رو عیسی در اشاره به پیدایش فرمود، «سبت برای انسان بوجود آمد» (مرقس باب ۲ آیه ۲۷). این نشان می دهد که ما با خلقت به خدا تعلق داریم زیرا او ما را آفرید و با نجات نیز به او متعلق هستیم زیرا، او ما را عادل شمرده و تقدیس می کند. بنابراین، اگر چه پولس می گوید که ختنه شدن دیگر مهم نیست، اما چنین استدلال می کند که نگه داشتن فرمان های خدا (که شامل روز سبت نیز می شوند) همچنان اهمیت دارد (عبرانیان باب ۴ آیه ۹ را ببینید).

افکار و تمایلات شما چگونه آشکار می سازد که آیا شما حقیقتاً در قلبتان ختنه شده اید یا خیر؟

وحش و پرستش دروغین

آیات زیر را بخوانید. آنها چه چیزی درباره اهمیت اجتناب از نشان وحش به ما تعلیم می دهند؟ مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیه ۱۷، باب ۱۴ آیات ۹ و ۱۰، باب ۱۶ آیه ۲.

دریافت غضب شدید خدا، مجازات شدن توسط هفت بلای آخر و در نهایت انداخته شدن درون دریای آتش. چه تضادی با کسانی که از پذیرفتن نشان وحش خودداری می کنند و پیروزمندانه بر دریای شیشه ای می ایستند و آواز ستایش برای خدا و بره سر می دهند! این نشانه چیست که هیچ کس نمی خواهد دریافت کند؟ واضح است که آیات فوق آن را با پرستش دروغین مرتبط می کنند. همچنین همانطور که در یک درس پیشین دیدیم، قدرت وحش چهارم باب ۷ دانیال در مرحله دوم خود (همچنین توصیف شده به عنوان وحش دریا در باب ۱۳ مکاشفه یوحنا)، «قصد تبدیل نمون زمان ها و شرایع خواهد نمود» (دانیال باب ۷ آیه ۲۵). یکی از احکامی که قصد تغییرش را داشت، سبت فرمان چهارم بود — تنها فرمان از ده فرمان که به زمان رجوع می کند و مستقیماً به خدا به عنوان کسی که «آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست بساخت و در روز هفتم آرام فرمود» (خروج باب ۲۰ آیه ۱۱) اشاره دارد.

پیام فرشته اول به طور قابل ملاحظه ای، توجه ما را به این فرمان جلب می کند که قدرت وحش در تلاش برای تغییر آن بود و مشخص می سازد که ما تنها باید خداوند را به عنوان خالق پرستش کنیم. در واقع، از هفت آیه در باب های ۱۲ تا ۱۴ مکاشفه یوحنا که به پرستش اشاره دارند، این آیه (باب ۱۴ آیه ۷) تنها مورد درباره پرستش حقیقی می باشد؛ شش آیه دیگر در برابر پرستش نادرست وحش و تصویر او هشدار می دهند (مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیات ۴، ۸، ۱۲ و ۱۵، باب ۱۴ آیات ۹ و ۱۱). بلافاصله پس از توصیف فرشته سوم از سرنوشت کسانی که در این پرستش نادرست درگیر می شوند، پرستش کنندگان واقعی خدا توصیف شده اند: «در اینجاست صبر مقدسین که احکام خدا و ایمان عیسی را حفظ می نمایند» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲).

به عبارت دیگر، انتشار این سه پیام، همه بشریت را به دو گروه تقسیم می کند: کسانی که با نگه داشتن فرمان های خالق از جمله فرمان روز هفتم سبت، او را پرستش می کنند و کسانی که وحش و تصویر او را پرستش می کنند. بنابراین، شکل نادرست پرستش، جایگزینی برای پرستش خالق با نگه دشتن فرمان سبت ارائه می دهد.

در مورد ارتباط میان پرستش و وفاداری بیشتر ببینید. چه جنبه های پرستش برای نشان دادن وفاداری ما به خدا ضروری می باشند؟

مهر خدا

یک مهر مانند یک امضاء، برای معتبر ساختن یک مدرک استفاده می‌شود. در زمان های باستان، یک مهر بر روی موم نرم یا گل رس فشرده می‌شد تا اعتبار یا مالکیت و داشتن اجازه استفاده مالکش را نشان دهد.

مهر خدا چیست و چه زمانی و چگونه داده شده است؟ افسسیان باب ۱ آیات ۱۳ و ۱۴، باب ۴ آیه ۳۰؛ دوم تیموتائوس باب ۲ آیه ۱۹؛ مکاشفه یوحنا باب ۷ آیا ۱ تا ۴، باب ۱۴ آیه ۱.

مهر خدا نشانه ای از مالکیت و حفاظت او از قومش می‌باشد. پولس یک مهر را در ارتباط با ایمان آوردن و دریافت موهبت روح القدس توصیف می‌کند. او این موهبت را یک «سپرده» یا «پرداخت داده شده» به تمام ایمانداران به عنوان یک تضمین برای نجات کامل و میراث آینده که در زمان آمدن عیسی دریافت خواهند نمود، داده می‌شود. کتاب مکاشفه یوحنا، مهر دیگری را دقیقاً قبل از ظهور دوم به تصویر می‌کشد. مهر نهایی به ۱۴۴۰۰۰ نفر در زمان بارش روح القدس در باران دوم داده شد. نام خدا (یا امضای او) بر روی پیشانی ایشان نوشته شده است. از طریق کار روح القدس در زندگی ایشان، آنها شخصیت خدا را انعکاس خواهند داد.

مهر خدا را با نشان وحش مقایسه کنید. به چه تفاوت هایی میان آنها اشاره شده است؟ مکاشفه یوحنا باب ۷ آیه ۳، باب ۱۴ آیه ۹.

مهر به پرستش کنندگان حقیقی خدا داده می‌شود، در حالی که نشان به پرستش کنندگان وحش داده می‌شود. مهر تنها بر روی پیشانی ثبت می‌شود که نشان دهنده انتخاب قطعی ذهن به پرستش خدا به روشی که او فرمان داده است، می‌باشد. نشان از سوی دیگر، هم بر پیشانی و هم بر دست ثبت می‌شود. این بدین معناست که مردم ممکن است وحش را به یکی از دو دلیل پرستش کنند. یا در ذهنشان با آن موافق هستند و فکر می‌کنند واقعاً خدا را پرستش می‌کنند یا اینکه اصلاً با آن موافق نیستند اما به آن ادامه می‌دهند زیرا نگران عواقب جدی مطابق نبودن با آن هستند: ناتوان بودن در خرید یا فروش و در نهایت کشته شدن (مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۷ و ۱۵).

«کسانی که با جهان متحد می شوند، قالب دنیوی پیدا می کنند و برای نشان وحش آماده می شوند. کسانی که اعتماد به خود را از دست می دهند و خود را در برابر خدا فروتن می کنند و روح های خود را با اطاعت از حقیقت پاک می سازند — این ها قالب آسمانی را دریافت می کنند و برای مَهر خدا بر روی پیشانی هایشان آماده می شوند.» —
الن جی. وایت، Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 216

۱۳ ژوئن

چهارشنبه

نشان وحش

این نشان چیست که ما باید از دریافت آن اجتناب کنیم؟ همانطور که در یکی از درس های گذشته دیدیم، قدرت وحش چهارم در باب ۷ دانیال در مرحله دوم خود (همچنین توصیف شده به صورت وحش دریا در باب ۱۳ مکاشفه یوحنا)، «قصد تبدیل نمودن زمان ها و شرایع» را خواهد نمود (دانیال باب ۷ آیه ۲۵). یکی از احکامی که قصد تغییرش را داشت، سبت فرمان چهارم بود — تنها فرمان از ده فرمان که به زمان رجوع می کند و مستقیماً به خدا به عنوان کسی که «آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست ساخت و در روز هفتم آرام فرمود» (خروج باب ۲۰ آیه ۱۱) اشاره دارد. در همین حال، پیام فرشته اول — توجه خواننده را به همان فرمان، همان که قدرت وحش در تلاش برای تغییر آن بود — مشخص می سازد که ما باید تنها خداوند را به عنوان خالق پرستش کنیم. بنابراین، پس از هشدار در مورد سرنوشت کسانی که در عوض «وحش و تصویر او» را پرستش می کنند (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۹)، قوم وفادار خدا در آیه ۱۲ توصیف شده اند.

مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲ را بخوانید. با توجه به زمینه بدیهی، این توصیف قوم وفادار خدا چگونه می تواند به ما در درک اینکه چرا سبت در مرکزیت رویدادهای پایانی قرار دارد، کمک کند؟

آیه چنین است: «در اینجاست صبر مقدسین که احکام خدا و ایمان عیسی را حفظ می نمایند» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲). همانطور که دیده ایم، فرمان چهارم، سبت در «فرمان های خدا» وجود دارد که به خدا به عنوان خالق و تنها کسی که باید پرستش شود، اشاره می کند. بنابراین جای تعجب نیست که بسیاری مسئله «نشان وحش» را مستقیماً گره خورده با مسئله عبادت یکشنبه، بدلی برای «سبت» که در کتاب مقدس فرمان داده نشده است، می بینند، در مقابل نگه داشتن فرمان چهارم که در کتاب مقدس بیان شده است.

آیا این بدین معناست که مسیحیانی که در روز یکشنبه خدا را عبادت می کنند، اکنون نشان وحش را دارند؟ خیر. بر طبق مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیه ۱۵، کسانی که از پیوستن به این پرستش دروغین وحش اجتناب می کنند، کشته خواهند شد. این در نهایت به مسئله مرگ و زندگی تبدیل خواهد شد. هر چند بدیهی است که رویدادها هنوز به آن مرحله نرسیده اند و نشان وحش تا زمانی که این امتحان نهایی نیاید، داده نخواهد شد. بنابراین، هیچ کس هنوز نشان وحش را دریافت نکرده است.

احکام خدا. ایمان به عیسی. چرا این صفات حتی اکنون، جنبه های حیاتی مفهوم مسیحی واقعی بودن هستند؟

۱۴ ژوئن

پنجشنبه

سبت به عنوان مهر

همانطور که دیده ایم، روز هفتم سبت، نشانه قوم حقیقی خدا در طول تاریخ بوده است که با آدم و حوا شروع شد و در زمان اسرائیل ادامه یافت. ما همچنین آن را مداوم در کلیسای عهد جدید با عمل عیسی و رسولان و به عنوان نشانه متمایزی از قوم خدا در روزهای پایانی که «فرمان های خدا و ایمان به عیسی را نگه می دارند» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲) دیده می شود.

چرا سبت بسیار مهم است و چه اهمیت ویژه ای برای مسیحیان دارد؟ خروج باب ۲۰ آیات ۸ تا ۱۱؛ عبرانیان باب ۴ آیات ۹ و ۱۰.

سبت در قلب ده فرمان نمایان می شود. توسط خالق به عنوان نشان یا مهری از اقتدارش داده شد. او را با نام، «خداوند خدای شما» شناسایی می کند. قلمرویی را مشخص می سازد که او بر آن صلاحیت دارد، «آسمان ها و زمین، دریا و همه آنچه در آنها می باشد». همچنین اصول اقتدار او را مشخص می سازد، «زیرا که خداوند آسمان ها و زمین را در شش روز آفرید... و در روز هفتم استراحت نمود.»

عهد جدید عیسی را به عنوان کسی که خدا از طریق او همه چیز را خلق نمود، مشخص می کند (یوحنا باب ۱ آیات ۱ تا ۳، کولسیان باب ۱ آیه ۱۶، عبرانیان باب ۱ آیات ۱ و ۲). این عیسی است که جهان ما را در شش روز آفرید و در روز هفتم استراحت نمود. بنابراین، بسیار قابل توجه است که عیسی پس از آویزان شدن بر صلیب در آن عصر روز جمعه، فریاد برآورد، «تمام شد!» (یوحنا باب ۱۹ آیه ۳۰). درست همانطور که او در روز سبت پس از اتمام

کار خلقت استراحت نمود، عیسی در روز سبت پس از اتمام کار قربانی خود با مردن به جای ما برای نجاتمان، در قبر استراحت نمود. از این رو، روز سبت بطور مضاعف برکت یافته است، نخست در خلقت و سپس بر صلیب. به این دلیل است که بر طبق کتاب عبرانیان، مسیحیان با استراحت در روز سبت، نشان می دهند که آنها نیز، «از اعمال خود بیارامیدند، چنانکه خدا از اعمال خویش» (عبرانیان باب ۴ آیه ۱۰). سبت نمادی عالی از این حقیقت است که ما نمی توانیم خود را نجات دهیم، اینکه از ابتدا تا انتها، این کار مسیح است که از طریق ایمان ممکن شد (با عبرانیان باب ۱۲ آیه ۲ مقایسه کنید).

اگر روز سبت نماد فراغت از کارهایمان می باشد، نگه داشتن یکشنبه نشان دهنده چیست و این چگونه با اصل ویژگی بابل متناسب می شود؟

۹ ژوئن

جمعه

تفکری فراتر: «درست پس از اینکه قوم خدا بر پیشانی خود مهر دریافت کنند — این مهر یا نشانی نیست که قابل دیدن باشد، بلکه استقرار در حقیقت از نظر ذهنی و روحانی و در نتیجه قابل جابجایی نیستند — درست به محض اینکه قوم خدا مهر دریافت کرده و برای اهتزاز آماده شوند، آن خواهد آمد. در واقع، پیش از این شروع شده است؛ داوری های خدا اکنون بر زمین قرار دارند... تا ما بدانیم چه چیزی خواهد آمد.» — الن جی. وایت، *Ellen G. White, The Faith I Live By*, p. 285

«سبت بزرگترین امتحان وفاداری خواهد بود، زیرا هدف حقیقت بویژه انکار شده می باشد. زمانی که امتحان نهایی برای بشر آورده شود، سپس خط تمایز میان کسانی که به خدا خدمت کردند و کسانی که به او خدمت نکردند، کشیده خواهد شد. در حالی که نگه داشتن سبت دروغین در انطباق با قوانین دولت و مخالف با فرمان چهارم، اظهاری آشکار از وفاداری به نیرویی است که در مخالفت با خدا است، نگه داشتن سبت واقعی در اطاعت از شریعت خدا، گواهی بر وفاداری به خالق است. در حالی که یک گروه با پذیرفتن نشان تسلیم قدرت های زمینی بودن شدن، نشان وحش را دریافت می کنند، سایرین که نشان وفاداری به قدرت الهی را انتخاب می کنند، مهر خدا را دریافت می کنند.» — الن جی. وایت، *Ellen G. White, The Great Controversy*, p. 605

سوالاتی برای بحث

۱. ما به چه روش هایی می توانیم حقیقت مربوط به نشان وحش و مهر خدا را برای دیگران نمایان سازیم که جنجال غیر ضروری ایجاد نکنند؟ برای مثال، چرا ما باید بر روی این واقعیت تأکید کنیم که اکنون هیچکس نشان وحش را ندارد؟

شکجه ذهنی برای سبت

توسط اندرو مک چزنی، مبلغ دینی ادونتیست

مادرش پیش از مدرسه سبت، او را با آب خیس می کرد. پدرش وقتی او به سوی کلیسا پیاده می رفت او را تعقیب می کرد — ولی او به کلیسا می دوید. هر بار که او صدای تق تق قفل جعبه تفنگ پدرش را می شنید، می ترسید که پدرش برای کشتن او می آمد. مارگارت ویلفرد که سالهای پس از تعمیر گرفتنش در کلیسای ادونتیست را تعریف می کرد، گفت: «من واقعاً می ترسیدم. به شدت نگران بودم. و حتی تا امروز بر من تأثیر گذاشته است.»

اما ویلفرد ۶۱ ساله، معلم بازنشسته مدرسه راهنمایی ادونتیست در کشور کارائیب ترینیداد و توباگو هیچ پشیمانی نداشت. او گفت، «من از قدم زدنم با خدا لذت می برم. هر آنچه آرامش که می توانم داشته باشم را دریافت می کنم.»

ویلفرد توسط والدینی که یکشنبه را نگو می داشتند، نزدیک به محوطه دانشگاه ادونتیست کارائیب جنوبی در دره ماراکاس پرورش یافته بود. او از کودکی، موسیقی که در روز سبت از محوطه دانشگاه به گوش می رسید را دوست داشت. گروههای آواز سبت گاهی در صبح روزهای سبت از این در بازدید می کردند. این موسیقی بود که ویلفرد را در سن ۱۹ سالگی جذب یک مجموعه بشارتی ادونتیست نمود و او پس از جلسات تعمیر داده شد.

او گفت، «این زمانی بود که شکجه ذهنی آغاز شد.»

والدینش خشمگین بودند. پدرش او را تهدید نمود و در خانه را به روی او بست. صدای قفل جعبه تفنگ پدرش او را می ترساند. او می ترسید که کتک بخورد یا اتفاق بدتری بیافتد. یکبار پدرش او را تا نیمی از مسیر کلیسا تعقیب نمود.

او گفت، «تمام مسیر را دویدم زیرا از آنچه ممکن بود انجام دهد، می ترسیدم.»

مادرش بعد از اینکه برای رفتن به کلیسا لباس می‌پوشید، بر رویش آب می‌ریخت.

او گفت، «زندگی اصلاً برایم خوب نبود.»

اما ویلفرد هرگز به دست برداشتن از ایمانش فکر نکرد. او به مزامیر باب ۳۴ آیه ۷ متوسل شد که می‌گوید، «فرشته خداوند حافظ و رهاننده کسی است که از خداوند می‌ترسد و به او احترام می‌گذارد.» یکی دیگر از آیات مورد علاقه، مزامیر باب ۲۷ آی ۱۰ می‌باشد: «حتّی اگر پدر و مادرم مرا ترک کنند، خداوند مرا ترک نخواهد کرد.»

درنهایت، تنش در خانه کاهش پیدا کرد. ویلفرد یک بورسیه دانشجویی برای ادامه تحصیل بدست آورد و در دانشگاه ادونتیسست ثبت نام کرد. بعد در مدرسه ابتدایی ادونتیسست روز هفتم در ماراکاس کاری را پذیرفت، جایی که به مدت ۳۵ سال کلاس اول و دوم را آموزش داد.

او گفت، «من می‌دانم که در چشم خدا عزیز هستم. او از پشت هرچیزی می‌تواند مرا ببیند.»

بخشی از هدایای سیزدهمین سبت در اولین فصل ۲۰۱۸ برای ساختن کلیسایی جدید برای دانشگاه کارائیب جنوبی که هرگز ساختمانی مخصوص کلیسا نداشته و در سالن اجتماعات مراسم عبادت برگزار می‌شد، فرستاده خواهد شد.